

Steun stichting Terwille

Gebed

Breng het werk van stichting Terwille in gebed voor onze hemelse Vader. Hij houdt onvoorwaardelijk van de mens, maar teveel om ze zo te laten....er is herstel mogelijk!!

Giften

Verder kunt u ons steunen door een gift over te maken. Ons bank- en gironummer vindt u onderaan deze nieuwsbrief.

Legaten

Wilt u stichting Terwille steunen na dit aardse leven met een legaat, neemt u dan contact op met uw notaris. (een eerste adviserend gesprek is meestal gratis) Kijk op www.notaris.nl of bel met de Notaristelefoon op werkdagen van 09.00 tot 14.00 uur: 0900 346 93 93 (€ 0,25 ct./p.m.)

Handen en voeten

U bent iemand die graag handen en voeten geeft aan uw steun. Dan kunt u zich aanmelden als vrijwilliger bij ons secretariaat. Wij nemen dan zo spoedig mogelijk contact met u op.

De Uitspraak:
**Als ik mezelf vergeten ben
wil jij me dan onthouden**

Jesse Luth

Uitslag van de prijsvraag

Vanwege het geringe aantal inzendingen hebben we besloten maar twee inzendingen te plaatsen. Het zijn uitspraken van mw. T.E. de Jong-Wegter en Jesse Luth. Deze twee inzenders krijgen een boekje met oneliners van Rikkert Zuiderveld. We bedanken onze sponsor Riemer en Walinga in Groningen hartelijk voor het ter beschikking van deze boekjes. www.riemer-walinga.nl

Gebedspunten

Dank met ons voor:

- De goede avonden tijdens de Week van Verslaving.
- De geslaagde praise avond en receptie
- De nieuwe klanten
- Clienten die de behandeling hebben afgerond dat ze staande mogen blijven
- De groei van het afgelopen jaar

Bidden

- Het begeleid wonen project
- Voor het bestuur dat ze ons ook het komende jaar goed mogen leiden
- Dat we het Minnesotaproject mogen voortzetten.

Terwille Nieuws in uw brievenbus?
Mail uw adres naar secretariaat@terwille.nl met vermelding: verzending Terwille Nieuws

Agenda

17 december 2008:

Zorgvisiecongres: 'Meten van kwaliteit in de gezondheidszorg utopie of mogelijkheid?' www.elseviergezondheidszorg.nl/447460/default.aspx

7 januari 2009:

Nieuwjaarsreceptie van 17.00-18.30 voor alle medewerkers en betrokkenen bij Terwille, Davidstraat 29 Groningen.

Colofon

De nieuwsbrief van Terwille verschijnt elke twee maanden, met uitzondering van de zomermaanden, in een oplage van 1000 stuks. Redactie: PR-team Terwille, pr@terwille.nl

Terwille, Stichting christelijke verslavingszorg Noord-Nederland
Davidstraat 29, 9725 BP Groningen, Postbus 1497, 9701 BL Groningen
Telefoon 050 - 311 62 26,

E-mail secretariaat@terwille.nl,
Internet www.terwille.nl

Telefonische hulpdienst:
050-31 30 700,
ma t/m vrij 10.00-12.00 en
19.00-22.00

Bank 31.60.05.533,
Giro 79.50.111

TERWILLE

TERWILLE NIEUWS

Van de redactie

De laatste maand van het jaar kijken we terug en vooruit. Terug naar wat er het afgelopen jaar zoal is gebeurd en de uitslag van de prijsvraag. Ter gelegenheid van ons tienjarig bestaan hebben we een extra blad met een verslag van de feestdag. En we kijken vooruit naar het nieuwe jaar. Plannen die gemaakt zijn, begroting die is opgesteld en beleidslijnen die zijn uitgezet. Dat alles in de wetenschap dat: "wat de toekomst bringe moge, ons geleid des Heren hand."

De volgende nieuwsbrief komt zo de Heer wil half februari.

PR-team Terwille
pr@terwille.nl

Terugblikken en vooruitzien

Het afgelopen jaar hebben we meer mensen mogen helpen dan ooit tevoren. Daar zijn we heel erg dankbaar voor. Tegelijkertijd heeft dat een behoorlijke wissel getrokken op de medewerkers. Gelukkig hebben we dat op kunnen vangen door nieuwe medewerkers aan te nemen en het werk opnieuw te verdelen. Zodoende hebben we toch de kwalitatieve zorg kunnen blijven bieden die we willen. Want kwaliteit hebben we hoog in het vaandel staan. Dat is ook gebleken doordat we de HKZ certificering hebben gehaald. Kwaliteit vinden we overigens niet alleen bij onze medewerkers. We zijn heel blij met de kwaliteit van ons bestuur dat dit jaar is uitgebreid van drie naar vijf personen. En als laatste maar zeker niet de minsten, zijn we trots op een enthousiaste en hard meewerkende groep vrijwilligers.

Voor het volgend jaar verwachten we dat de groei zich doorzet. Zo hopen we door te gaan met het deeltijdproject volgens

het Minesotamodel dat we de afgelopen maanden met 'In de Bres' hebben opgezet. Op de scholen gaan we zorgen voor mogelijkheden om in een vroeg stadium in te springen wanneer jongeren vluchten in verslavende middelen. Er komt ook tijd en geld om het PR-team na jarenlange onderbezetting op sterkte te brengen. Verder zal het andere werk ook meer tijd en mankracht gaan vergen. In geld betekent dit alles een toename van bijna € 200.000,-. Voor een kleine organisatie, dat we toch nog zijn, een flink bedrag! Zo groeien we en mogen we verder gaan onder Gods onmisbare zegen.

Alle medewerkers, bestuursleden en vrijwilligers wensen u en de mensen om u heen een gezegend nieuw jaar toe. En we hopen dat u ons ook het nieuwe jaar blijft ondersteunen met uw gaven: gebed, bemoediging of geld.

Geen reputatie over en toch geliefd!

Een boom van een kerel komt binnen, gekleed in een motorbroek en geblokt houthakkershemd. Op mijn vraag of hij het erg vindt om met zijn naam en gezicht in Terwille Nieuws te komen antwoordt hij: "Ik heb geen reputatie meer over om op te houden, dus nee.". Later blijkt hoe waar deze uitspraak is.

Als jongste van drie jongens leerde Arnold voor zichzelf op te komen. Naast verbaal ook met de vuisten. Hij voelde zich al vroeg aangetrokken tot meisjes, lichamen dan. Zijn eerste keer was in de 6e klas. Porno-boekjes vervulden ook het verlangen naar bevrediging. Zijn eerste bezoek aan een prostituee vond plaats toen hij 16 was. Ondertussen had hij passie voor vechtsporten ontwikkeld. Eerst judo, later jiu jitsu en daarna karate. Na de HAVO gaat hij in militaire dienst en hierna meldt hij zich aan bij het Korps Mariniers. "In het Korps draait het om uiterlijk, presteren, beter zijn dan de rest. Daar kicke ik op. Ik ben altijd bezig geweest met hoe anderen naar mij keken." De glorie, kameraadschap, nooit opgeven, niets is onmogelijk. Dat is het Korps Mariniers. Het zijn clichés, maar waar. "Maar tegelijk is het ook zo'n verrotte wereld." Hoe bedoelt hij dat? "Op het vlak van relaties en de kijk op vrouwen. Slechte relatie met je vrouw? We lachten het gewoon weg. Vrouwen zijn lustobjecten." Als marinier is hij ook uitgezonden geweest naar Cambodja. "Tijdens verlof ben ik ook naar Thailand geweest. En Thailand en seks. ... Daar denk ik met afschuw aan terug."

"Ik heb mogen leren dat ik toch geliefd ben door God"

In die tijd had Arnold verkering gekregen. "Desondanks ging ik door met het bezoeken

van prostituees. Er zijn misschien lezers die denken: 'Hoe kan je dat zo doen?'. Maar een verslaafde leidt een dubbelleven.

"Inderdaad, voor mij waren het twee compleet andere werelden."

Hij had de hoop dat het anders zou worden nu hij verkering had. Maar zijn lichamelijke behoefte werd niet minder. "Als we getrouwd zijn, dán gaat het over. ..." Zo denkt een verslaafde. Als de omstandigheden veranderen dan verander ik ook. "Later heb ik dit ook vaak gebeden," zegt Arnold, "ik vroeg God of hij de omstandigheden wilde veranderen. Maar God ging mij veranderen."

In de tijd dat hij bij het Korps zat, zijn ze getrouwd. En ook al is hij sindsdien niet meer fysiek vreemd gegaan, in gedachten, met masturbatie als ontlading, nog wel degelijk. Later is Arnold uit het Korps gegaan en heeft hij de PABO opleiding in deeltijd gedaan. Daarnaast was hij huisman. Op mijn vraag hoe dat kwam, antwoordde hij: "Een gebroken been tijdens een oefening in Schotland. We waren ons aan het voorbereiden voor Bosnië. De groep ging dus zonder mij. Achteraf was ik er wel blij mee. Want tegen die tijd had ik wel door dat het zo niet langer ging met mij. In dat gebroken been zie ik Gods hand.

Ik deed mijn best om alles zo goed mogelijk te doen, maar miste heel erg mijn werk als marinier en het aanzien dat dit mij gaf. Terwijl mijn vrouw wel de sociale contacten als lerares van de basisschool had, en hier waardering en voldoening uit haalde."

Arnold had net zijn opleiding afgerond en hij kreeg een baan in Winsum.

De eerste jaren ging het goed. Langzaam begon er toch weer van alles te borrelen. De laatste jaren hebben ze samen voor groep 8 gestaan. Aan de ene kant was dit heel erg leuk, maar van de andere kant voelde Arnold zich hier ook niet goed bij

en kreeg hij het gevoel bij zijn vrouw in de schaduw te staan. Schreef zijn vrouw een stukje voor de schoolkrant, dán kwamen de complimenten en toen ze een keer een projectweek hadden en de klas versierd moest worden, wist hij niet hoe en kwam er helemaal niets meer uit hem. Maar zij deed het in een handomdraai, met een prachtig lokaal als gevolg. "Ik deed zo mijn best om gewaardeerd te worden. En dan word je voorbij gestreefd door je eigen vrouw!" Dat stak zo erg. "Maar ze was daarin ook gewoon beter", geeft hij nu toe.

Ondertussen raakte hij heel erg gefrustreerd en begon hij de controle over de situatie te verliezen. "Op advies van de huisarts en de dominee ben ik er een paar weken tussenuit geweest. Toen ik weer

"Het gif is langzaam verdwenen uit mijn geest"

voor halve dagen aan het werk ging, dacht ik dat het wel weer zou lukken. Ik wilde nog altijd niet erkennen dat ik een probleem had." Met een door emotie verstikte stem gaat hij verder: "Ik heb mijn vrouw mishandeld en sloeg helemaal door." Hij slaat zijn handen voor zijn gezicht en huilt.

"Ik ben door de politie uit huis gehaald. Daarna ben ik bij mijn broer gaan wonen. Een paar dagen na de verjaardag van mijn zoon ben ik spontaan langsgedaan. Maar dit had ik niet moeten doen omdat mijn vrouw bang voor mij was. Het gevolg was dat de instanties besloten om mijn vrouw en kinderen naar een toevluchtsoord te brengen. Mijn kinderen zijn door de politie van school gehaald. Vanwege mij!" En weer worden de emoties hem de baas. Dezelfde dag doet hij een mislukte zelfmoordpo-

ging. "De dag erna lag ik helemaal kapot op de grond en schreeuwde ik het uit tot God dat ik het niet meer kon en of Hij mij wilde helpen. Ik was gebroken en gaf mijn verzet op."

De zondag erna kwam hij in Drachten in een kerk terecht, waar hij vervolgens een herstelprogramma heeft gevolgd. Ook kwam hij in contact met Stichting Terwille waar hij ging deelnemen aan een gespreksgroep voor pornoverslaafden.

"Daar heb ik mogen leren dat ik toch geliefd ben door God."

"Het is een enorme strijd geweest, en er is een tijd geweest dat ik niet meer verder wilde en op het punt stond om naar Frankrijk te gaan om me aan te melden bij het Vreemdelingenlegioen. Tot ik ontdekte dat ik alleen maar aan het vluchten was en ik mezelf nog het meest voor de gek hield, ook in mijn fantasieën en het masturberen. Ik wilde niet meer vluchten, ik wilde vrij zijn." Het schuldgevoel hebben én Gods genade leren aanvaarden, valt niet altijd mee. "Ik snap er helemaal niks van! Al die jaren heb ik zover van God afgeleefd, terwijl ik echt meende dicht bij Hem te zijn. Ik ging naar de kerk, gaf zelfs les op een gereformeerde school... En ondertussen was ik zo verblind en gebonden. Terwille heeft mij geleerd om kwetsbaar te durven zijn, om bij God op schoot te kruipen. Terugkijkend is het een hele zware tijd geweest, maar nu ben ik ontzettend dankbaar voor wat God heeft gedaan. Ik ben bevrijd van mijn verslaving, het gif is langzaam verdwenen uit mijn geest en sterker nog, ik walg van alles wat met pornografie te maken heeft, het staat zo lijnrecht tegenover de intimiteit zoals God die heeft bedoeld met seksualiteit, het verwoest zoveel mensenlevens en relaties. Ik ben God ook heel erg dankbaar voor de mensen die Hij op mijn pad heeft geleid, zowel van de gespreksgroep van Terwille als van de christelijke motorclub, CMA. God is goed!"

Het verlangen naar contact met zijn kinderen blijft ondertussen levensgroot. "Ik heb ze al bijna twee jaar niet meer gezien. Het doet me zo'n pijn wat ik hun heb aangedaan. En ik hoop dat ik nog eens de gelegenheid krijg om ze te vertellen en te laten merken dat het mij zo verschrikkelijk spijt dat ik niet de vader ben geweest waar zij wel recht op hadden."

Even stil

Korte Bijbelmeditatie.

Ton Zijderveld

Verwachting

Lucas 2:25-38 (NBV)

25 ... die uitzag naar de tijd dat God Israël vertroosting zou schenken, en de heilige Geest rustte op hem.

37b Ze was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden. 38 Op dat moment kwam ze naar hen toe, bracht hulde aan God en sprak over het kind met allen die uitzagen naar de bevrijding van Jeruzalem.

Je bent hoogbejaard en alleen. Nou ja alleen... Dag en nacht in de tempel waar God woont. Ben je dan alleen?

"Vasten en bidden". Vasten: verootmoedigen, klein maken, beseffen dat God ontzaglijk groot is en jij een mens. Niet alleen van brood leven, maar van elk woord dat van God komt.

Bidden: vragen en vertellen aan Vader wat je bezig houdt. Hem loven en prijzen om zijn grootheid en trouw.

"Waar ze God dag en nacht diende". Hoe houdt ze het vol? Overdag ben ik vaak druk. 's Nachts slaap ik. Tenminste meestal. Maar als ik niet kan slapen... ja dan praat ik zachtjes met de Heer. En leg ik al mijn zorgen voor Hem neer.

"Bracht hulde aan God". Ja, waar je goed in bent moet je mee doorgaan toch?

"Kwam ze naar hen toe". Je bent druk bezig met je dagelijks (nachtelijk) werk.

Dan opeens hoor je iets dat anders is dan anders. Het raakt aan je verlangen. Je verlangen naar redding, bevrijding, verlossing. Verlossing voor je volk, je broers en zussen, je echtgenoot, je kind.

Hoe groot kan dat verlangen zijn. Hoe groot de verwachting van je God. Zoals die moeder die voor haar zoon verlossing verwacht van de verslaving en psychoses. Waar een hulpverlener gezegd had: ik kan niet meer helpen. Verwachtte ze het van God. Want zei ze: "Bij God is alles mogelijk!" Dat is haar troost.

Zou Hij die verwachting beschamen? Hij die zijn eigen zoon heeft overgeleverd aan de heidenen om zo zijn volk te redden, zal hij dat vertrouwen beschamen?

God, de HEER, zal mij helpen, daarom word ik niet gekwetst

en is mijn gezicht zo onbewogen als een rots, want ik weet dat ik niet beschaamd zal staan.

Jesaja 50

Heer nu ik het hemels heiligdom binnen ga, kom ik bij U. U die zo trouw bent geweest, nog bent en altijd zal blijven. Dank U wel voor uw grote liefde waarmee U ons liefheeft. Dank U dat U steeds bij ons bent Voor uw beloften van verlossing die U hebt ingelost met het offer van onze Heer Jezus. Heer laat toch zien aan zij die gebonden zijn, dat U niet veranderd bent. Wij verwachten het van U Heer. Laat ons in uw handen een instrument zijn door uw heilige Geest.